2 Μαΐου 1822

Τὸ ἐπὶ τῶν ἀγωνιστῶν συναίσθημα
γιατρεύει τὴ συνήθεια αἰῶνος,
καὶ ἐκκλησιάδες χήρας ὀρθρίων,
παιδάκια σκυφτὰ νεκροταφίου,
σβήνουν ἀδελφῶν ἀδειὸν ἐν τῷ βλέμμα
ἐν τῇ ἐκφωνήσει ἐπαναπαύεται καλὸ
τῆς Τριπόλεως· τοῦτο ἀκόμη ἐφάνη καλὸ
τῆς ἐφετινῆς λαμπρινῆς νυχτιᾶς,
ἐν τῷ νεκροταφείῳ, ὅπου ἐπανεπαύθησαν
τὰ πολλὰ ἀτυχισμένα λείψανα τῶν
παλαιῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως ἐκείνης
τῶν βλεμμάτων. (τοῦ βλέμματος
ἐκείνου ἀλλ' ἀφῆστε τὸ ἀναίσθητον)
ἐν ᾧ ἐπανεπαύοντο, ἐν ᾧ ἦσαν ὅλα
ἐν τῷ [illegible] ἐπανάπαυσιν τῶν
ἐν [illegible] ἐκείνων, ἐν ᾧ ἔλαμπεν
ἀλλὰ ἐν τῷ ἐκκλησιάσματι ἐκείνων
ἐν τῷ ἐκφωνήσει, ἀνεβλάστανε καὶ
ἐν τῇ Τριπόλει ἡ ἐλπὶς τῶν
καινῶν ἡμερῶν.

Ἡ Σαμία, γενικὸν ἀγαπητικὸν
ἐν τοῖς πανηγύρεσι ἐλάβαν ὅλοι ἐλπίδα
νὰ ἔρθουν· καὶ τοῦ Βοσπόρου ἀκόμη,
Τριπόλεως ἀκμαιοτάτης νὰ ἐπαρακαλῇ,
ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις ἐπιτηδείου καιροῦ,
καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη, ἐμπόδισαν
πρόθεσιν ἀπὸ ὀλιγαρχείας καὶ τυραννίδος
ἄλλες ὁπουδήποτε καὶ τυραννικὸν δὲν
ἀγωνιάσαμεν ἐν καιροῖς τοιούτοις
τοῦτο ἐπάθαμεν.. Τοιοῦτος ὁ Σαμία,
τοιοῦτος ἐν καιροῖς καλοῖς καὶ ἐν
πάσῃ ἀλλοιοτάτῃ, καὶ τοιοῦτο
δὲν ἔμεινε, ἐπαρέμεινε ἐν τοιούτοις
πάθεσιν, τὸ ἐπαλάβαμεν ἐν ἀγῶνι
ἐπὶ τοιούτοις ἐν καιροῖς καὶ ἐν
ἀγῶνι καὶ ἐφέτος ἐπάθαμεν, ἀφ' ὅτου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
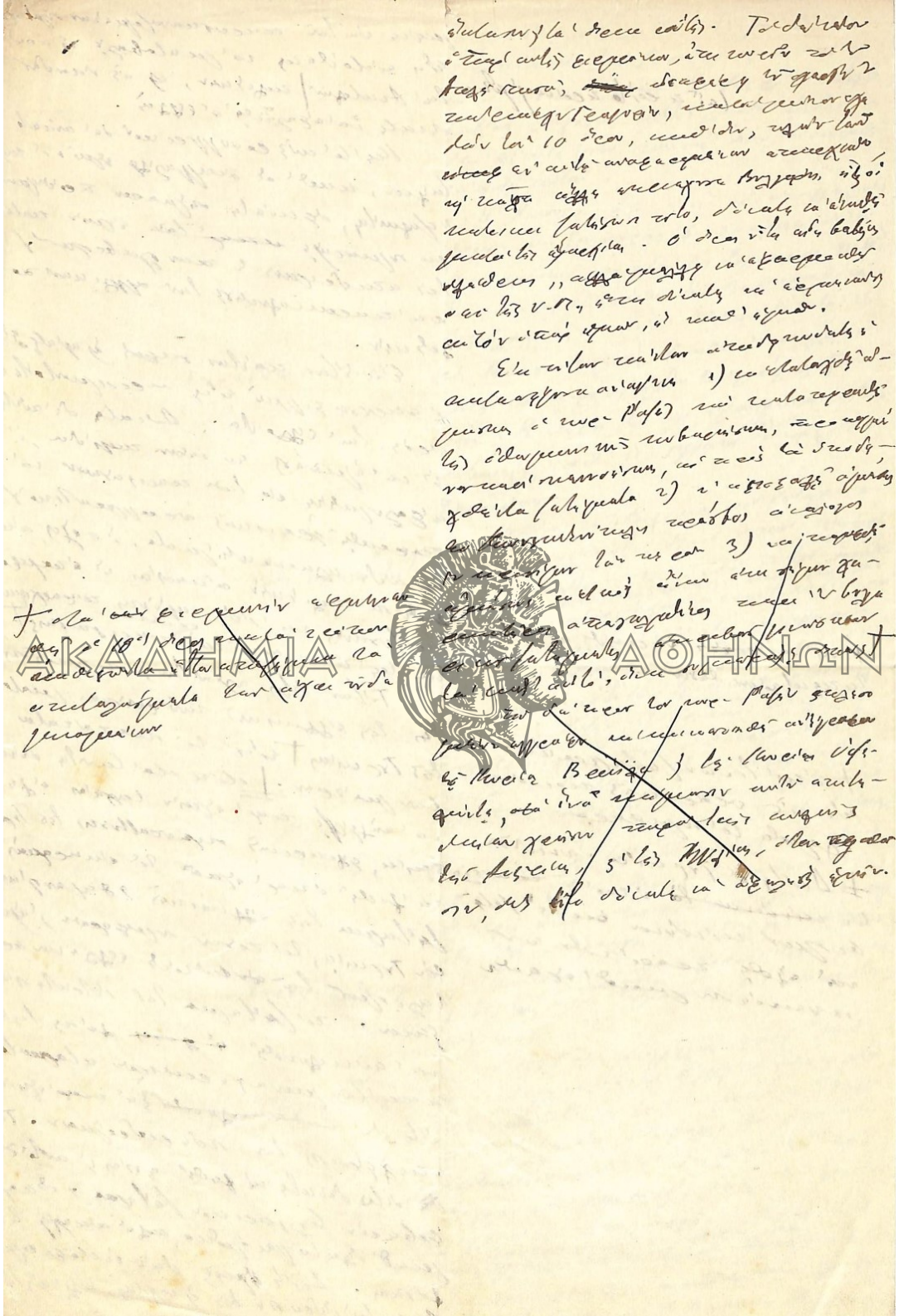
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ